

דעם רבינ'ס

עניכע

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

הקבצו

וואונדערליכע און טיפע עצות.

יעקב אבינו האט שוין אויף געוואלט מגלה זיין די עצות פאר זיינע קינדער כדי צו מקרב זיין די גאולה, אבער די שכינה האט זיך אפגעטון פון אים, ווייל עס איז נאך געווען פאר'ן באקומען די הייליגע תורה וואס פון די תורה ווערט נמשך די אלע שטארקע עצות. פארדעם האט יעקב געזאגט "הקבצו" ער האט מגלה געווען פאר זיינע קינדער אז היינט איז די הויפט עצה "הקבצו" מען זאל זיין בשלום און עס זאל אהדות און ליבשאפט צווישן אידישע קינדער, מען זאל זיך צאמנעמען צו רעדן איינער מיטן צווייטן פונעם אמת'ן תכלית און דורך

דעם וועט מען זוכה זיין צו אלע עצות. מען זעט טאקע אז ווען יעקב אבינו האט צאמגענומען די צוועלעף שטיינער איז עס געווארן איין שטיין וואס דאס איז דער אבן-שתייה וואס פון דארט קומט אלע עצות, אזוי אויף האט מען געקענט טרעפן אלע עצות ביי די שטיינער פונעם חשן פון די צוועלעף שבטים וואס דער כהן גדול האט געטראגן, זעט מען אויף אז ווען אלע שבטים - אלע אידן זענען איינס דעמאלטס איז דא א קלארקייט און א שלמות העצרה.

אין די וואכעדיגע סדרה פרשת ויחי איז דא באהאלטן געוואלדיגע סודות אזוי ווי רש"י הקדוש ברענגט אויפן פלאץ. למה פרשה זו סתומה? (סתומה מיינט, אז געווענליך אין די תורה איז דא רוח צווישן איין פרשה און די צווייטע, אבער צווישן פרשת ויגש און ויחי איז נישט דא קיין ליידיגע פלאץ, נאר ס'הייבט זיך גלייך אן

ויחי) זאגט רש"י הקדוש אז יעקב אבינו עליו השלום האט געוואלט מגלה זיין דעם קץ הגאולה - דעם ענדע ווען משיח וועט קומען - פאר זיינע קינדער און ס'האט זיך פארהוילן פון אים.

רבי נתן אין הלכות תענית איז מסביר אויפן פסוק "הקבצו ושמעו

בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם" אז יעקב אבינו האט געוואלט מגלה זיין דעם קץ און עס איז פארהוילן געווארן פון אים, ווייל דער עיקר קץ הגאולה איז תלוי אין עצה שלמה וואס וועט נתגלה ווערן דורך דעם מלך המשיח וואס ווערט אנגערופן "פלא יועץ". משיח וועט געבן אזעלכע גוטע עצות וואס וועט זיין גאר טיפע און שטארקע עצות וויאזוי צו קענען דינען דעם באשעפער אז מען וועט דאס נישט קענען אפווענדן, פארדעם ווערט דאס אנגערופן "קץ הפלאות" ווייל אין די צייט פון די גאולה ווערט נתגלה ווערן אט די

כדי צובאקומען די ריכטיגע עצות פון די הייליגע תורה דארף זיין אחדות צווישן אידן, אזוי ווי עס שטייט אין שיחות הר"ן (שיחה צ"א) אז אויב א איד וויל זיין א מתמיד און קענען לערנען, זאל ער נישט רעדן אויף קיין שום אידיש קינד, ווייל יעדער איד האט אן אות אין די תורה, די זעקס הונדערט טויזנט אותיות זענען אנטקעגן די זעקס הונדערט טויזנט נשמות פון די אידישע קינדער, אזוי ווי עס שטייט אין אלע הייליגע ספרים אז "ישׂראל" איז ראשי תבות "יש ששים רבוא אותיות לתורה". און אויב מען זעט א חסרון אין א איד איז דא א חסרון אין די תורה און קען מען נישט ליב האבן די תורה בשלמות. אבער אויב מען איז געווארנט נישט צו רעדן אויף א צווייטן איד און נישט אין אים טרעפן א חסרון, קומט אויס אז די תורה איז גאנץ אן א פעלער וועט מען

דאן זיכער ליב האבן די תורה און איר לערנען מיט גרויס ליבשאפט.

זעט מען אויף פון דעם שיחה אז דורך אהבת ישראל וועט מען זיין געבינדן צו די תורה און אזוי וועט מען קענען טרעפן אלע עצות פאר אלע שוועריקייטן וואס מען גייט אריבער און עס וועט פארארבעטן ווערן דורך דעם געוואלדיגן עצה פון "הקבצו".

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די לעכטיגע עצות פון משיח, און אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט אז ער האט שוין אראפגעברענגט פאר אונז די הייליגע עצות נאר ווען משיח וועט קומען וועט מען שוין מוזן פאלגן די עצות, מיר זאלן שוין זוכה זיין בקרוב אין אונזערע טעג דאס צו זען מיט אונזערע אויגן. אמן

לאמיר רייך ווערן

מצוה און מיט די גוטע נקודות וואס מיר כאפן; מען זאל זיך נישט פרייען מיט אונזערע חברים'ס שמחה.

"קינדער, ווער ווייסט ווי אזוי דער רבי נעמט אונז ארויס פון די אלע שטותים פון דער וועלט?" שמעון'לע ענטפערט באלד: "דורך זיינע הייליגע ספרים!"

"ריכטיג, הונדערט פראצענט! שמעון'לע" - זאגט דער משגיח. "דורך די תורות אין לקוטי מוהר"ן, און די מעשיות אין סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן און ספר המידות, אין די אלע גלויים אנטפלעקט ער אונז סודות, עצות און תפילות וויאזוי

המשך פון זייט 8

ארויסצוגיין פון אונזער ארימקייט, און צו זיין ווי דער בערגיר - רי"ה, פרייליך, און צופרידן. ווי אן עושר פון קדושה, וואס זעט און פריידט זיך נאר מיט זיין גוטס, און נישט ווי דער עני בדעת וואס קלאגט א גאנצע טאג אויף זיין צושטאנד.

"אזווי ר' נחמן טולטשינער האט דערציילט אמאל פאר עטליכע חסידים ביי א נסיעה, ווען זיי האבן גערעדט מופתים פון זייער רבי'ן, און זיי האבן אים געבעטן אז ער זאל דערציילן עפעס א מופת פון הייליגן רבי'ן. האט ער זיי געזאגט: איך אליינס בין דער מופת פון מיין רבי, וואס ער האט מיר מצליח געווען ארויסצונעמען פון צו זיין פארוונקען אין די שטותים פון דער וועלט, און ער האט מיר דערנענטערט צום הייליגן באשעפער." 2

די כח הקדושה האט באזיגט די כח הטומאה

ווען דער צייט איז געקומען האט מען טאקע באגלייט דעם הייליגן מהרש"א צום בית החיים מיט'ן הייליגן ספר אויפ'ן מיטה. אין דער מאמענט וואס מען איז אריבער יענעם שרעקליכן ארט האט זיך דער הייליגער מהרש"א אויפגעזעצט אויף זיין מיטה און גענומען מישן די בלעטער פונעם ספר. דער עולם איז געשטאנען געפלעפט און זיך צוגעקוקט מיט ציטער צום פחד'דיגער בילד. דארט אויפ'ן פלאץ האט דער טומאה אנגעהויבן צו זינקען אין די ערד אינאיינעם מיט אלע אירע חפצים און מענטשן וואס זענען געווען דעראין. פון דער גאנצער קלויסטער איז גארנישט געבליבן נאר א סימן אין די ערד, אלץ עדות צום וואונדערליכן געשעעניש!

אט די הייליגע מעשה האט דער הייליגער רבי דערציילט ווען ער איז געזעצן נעבן דעם קראנקען בעט פון זיין טייערע טאכטער, געווען איז זי דאן אין א שווערע מצב וואס האט גורם געווען א גרויסע צער פאר'ן רבי'ן. זיצנ'דיג דארט מיט א פארקלעמט הארץ איז דער רבי איינגעשלאפן. אין חלום האט זיך באוויזן דער הייליגער זיידע, דער בעל שם טוב הק'.

"פארוואס ביזטו אזוי בצער?" האט דער זיידע געפרעגט.

"מיין טאכטער'ס קרענק האט מיר שטארק איבערגענומען." האט דער רבי געענטפערט.

דער בעל שם טוב האט זיך דאן אנגערופן צום אייניקל: "עס שטייט דאך א פסוק אין תהילים: 'מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו'."

דער רבי האט פון דעם ארויסגעלערנט אז דורך ספורי צדיקים וועט קומען זיין ישועה. (מלכו ווערט אנגערופן די צדיקים, משיחו איז פון לשון שיחה, רעדן).

אין א געלעגענהייט האט דער רבי זיך אויסגעדריקט אויף זיינע קינדער אז זיי זענען ווי טייערע פלאנצונגען וואס וועט פון זיי ארויסשפראצן וואונדערליכע פרוכטן פאר די וועלט, דער רבי האט געזאגט אז משיח וועט ארויסקומען מיוצאי חלציו.. דער רבי האט זיך אויסגעדריקט אויף זיינע טעכטער: "מיינע קינדער האבן רוח הקודש, נאנט צו נבואה, די טאכטער שרה'קע האט דער רבי זייער שטארק געשעצט און זיך אויסגעדריקט אבער פון שרה'קע שמועס איך נישט!" (מגודל מעלתה)

~~~~~

דער הייליגע מהרש"א, מורינו הרב שמואל אליעזר הלוי איידליש זי"ע, מרא דאתרא פון די שטאט אוסטראה איז געווען דער מחבר פונעם באוואוסטן ספר, פירוש המהרש"א, וואס ענטהאלט א פירוש אויפן גאנצן ש"ס בבלי.

אין יענע צייט האט אין אוסטראה געהערשט א געפערליכע קליפה פון די שטאט'ס קלויסטער. די טומאה האט געלאקערט נאך די אידישע קינדער אויף א שרעקליכן אופן. דער קלויסטער האט זיך געפונען אויפן וועג צום אידישן בית עולם. יעדעס מאל וואס מען איז אריבער מיט א מיטה בשעת א לוי' האבן זיך די גלאקן צוקלינגען און ווי א צויבער קראפט האט זי אריינגעשלעפט אידן אין אירע טמא'נע נעגל ביז זיי האבן זיך גע'שמד' ר"ל.

דער מהרש"א האט פארארבעט מעשים צו בטל מאכן דער אידישער אומגליק. הארט פאר דער מהרש"א איז נסתלק געווארן האט ער אנגעזאגט פאר זיינע מקורבים אז נאך זיין פטירה בשעת מען וועט אים פירן דורך יענעם ארט זאל מען לייגן אויף זיין מיטה זיין ספר, 'פירוש המהרש"א'.

תיקף נא'ן דערציילן די אויבערדערמאנטע מעשה האט די צדיקות, שרה'קע געהאט א רפואה שלימה. די מעשה איז געבליבן א סגולה פאר רפואה. שרה'קע אליינס פלעגט דערציילן די מעשה פאר קראנקע און זיי זענען גלייך געזונט געווארן.

דער צדיקת שרה'קע, ווי מען האט איר גערופן, איז געבוירן אין יאר תק"נ אין די שטאט מעדוועדיוקע צו אירע הייליגע עלטערן, דער הייליגער רבי און די צדיקת סאסיע, פון א מיוחס'דיגע אפשטאם. איר טאטע איז געווען רבי אברהם פון זאסלאב. די צדיקת סאסיע איז געוואקסן אין א שטוב פון חסד, וואס אירע חשובע עלטערן האבן געטאן מיט זייער עשירות.

פון אלץ קינד איז שרה'קע געווען א זעלטענהייט, מען האט איר געליבט פאר אירע גוטע מידות, תמימות, ענוה און גאנצקייט.

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

און האט געטאן א 'וילדע זאך' - אין ס'איז טאקע געווען צום אמת, א 'שגעון'!

און ער איז געגאנגען, און האט געפרעגט: "אין וועלכער 'מדינה' ס'וואוינט דער 'יעדניראל'?" - און איז אהינגעפארן!

און ער האט געטאן א 'וילדע זאך' - און ער איז אריינגעגאנגען צום 'יעדניראל' אין שטוב אריין!

און דארט פאר דעם 'יעדניראל', שטייען זיך 'וואכן' - און ער, מחמת [צוליב] זייער גרויס 'בהלה' - איז ער פלוצים [פלוצלינג] מיט גרויס 'בהלה' געגאנגען - און האט זיך גארנישט אומגעקוקט אויף די 'וואכן' - און די 'וואכן' זענען אויך דערשראקן געווארן, און זענען זייער פארטומעלט געווארן, מחמת [ווייל] זיי האבן פלוצים געזעהן א 'מענטש' נעבן זיך מיט גרויס בהלה - זענען זיי זייער דערשראקן געווארן: "וואו קומט 'דער' אהער?" - און מחמת 'בהלה', האבן אים אלע 'וואכן' געלאזט.

אמאל איז דער 'בערגער' פירגעגאנגען [אריבערגעגאנגען] פאר דעם 'ארימאן' שטוב' - האט ער געהערט ווי דער 'ארימאן' וויינט זייער ביטער, און שלאגט זיך 'קאפ' אין דער 'וואנט'.

איז דער 'בערגער' צו אים אריינגעגאנגען - און האט אים געפרעגט: "וואס וויינסטו אזוי שטארק?" - האט ער אים געענטפערט: "פארן וואס זאל איך נישט וויינען? - וואס איז מיר דען געבליבן? - ביי איינעם בלייבט דאס 'עשירות, אדער ס'בלייבט 'הינדער' - איך האב גארנישט - און מיינ 'ווייב', האט מען אויך ביי מיר אנועקגענומען - וואס איז מיר געבליבן?"

האט עס דעם 'בערגער', זייער אנגעכאפט ביים 'הארץ' - און ער האט זייער גרויס 'רחמנות' געהאט אויף דעם 'ארימאן' - מחמת [ווייל] ער האט געזעהן זיין ביטערניש, [ווי] ער טרויערט זייער.

און [ער] איז געגאנגען (דער 'בערגער') -

און ער איז אריבער אלע 'וואכן' - ביז ער איז אריינגעקומען צום 'יעדניראל' אין 'שטוב' אריין, צו דעם 'ארט' וואס זי איז דארט געלעגן! - און ער איז געקומען - און ער האט זי אויפגעוועקט - און האט צו איר געזאגט: "קום!" ווי זי האט אים דערזעהן - איז זי דערשראקן געווארן - האט ער איר געזאגט: "תיכף [גלייך שוין] קום מיט מיר!" איז זי מיט אים געגאנגען! - זענען זיי איצט אויך אריבער, איבער אלע 'וואכן' - ביז זיי זענען ארויסגעקומען!

דערנאך האט ער זיך הערשט ארוםגעקוקט - און ער האט זיך הערשט דערמאנט, וואס ער האט דא געטאן, אזוי א [אזא] 'ווילדע זאך' - און ער האט פארשטאנען: "אז דא וועט בוודאי תיכף ווערן א גרויס 'געפילדער' [רעש] ביי דעם 'יעדניראל'". און ס'איז טאקע אזוי געווען: "ס'געווארן תיכף א גרויס 'געפילדער' ביים 'יעדניראל'!"

איז געגאנגען דער 'בערגער' - און האט זיך באהאלטן מיט איר, אין א 'גרוב', וואס דארט איז געווען 'רעגן-וואסער' - ביז דער 'רעש' וועט איבערגיין [אריבערגיין] - און ער האט דארט מיט איר געזוימט 'צוויי טאג'!

האט זי געזעהן דאס 'מסירת-נפש', וואס ער האט פון אירעט וועגן, און די 'צרות' וואס ער ליידט איבער [צוליב] איר - האט זי געשוואוירן ביי 'גאט': "אז גאר איר 'מזל' וואס זי האט - אפֿשר האט זי עפֿעס א 'מזל', אז זי זאל האבן גרויס 'גדולה'

און 'הצלחה' - זאל גאר איר 'הצלחה', נישט זיין פארמיטן [צוריקגעהאלטן] פון אים [דהיינו: פון דעם 'בערגער'] - און אז [אויב] ער וועט וועלן זיך נעמען גאר איר 'הצלחה', מיט איר 'גדולה', און זי זאל בלייבן אזוי-ווי פריער - זאל עס פון אים גארנישט פארמיטן זיין!"

לחשמיד ווי [אבער וויאזוי] נעמט מען דארט 'עדות'? - האט זי גענומען דעם 'גרוב' פאר א 'עדות'! נאך 'צוויי טאג', איז ער מיט איר פון דארט ארויסגעגאנגען - און איז ווייטער געגאנגען!

און ער איז מיט איר ווייטער-ווייטער געגאנגען - און ער האט פארשטאנען: "אז דארט אין דעם 'ארט', זוכט מען זי אויך!" איז ער געגאנגען - און האט זיך מיט איר באהאלטן נאכאמאל - אין א 'מקוה'!

האט זי זיך דארט - ווידער אמאל דערמאנט, דאס 'מסירת-נפש', און די 'צרות' וואס ער ליידט פון אירעט וועגן - האט זי נאכאמאל געשוואוירן אזוי-ווי פריער: "אז גאר איר 'מזל' וכו', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!"

און האט גענומען די 'מקוה', צו 'עדות'! זענען זיי דארט אויך געווען אקעגן [בערג] 'צוויי טאג'! און זיי זענען ארויסגעגאנגען - און זענען ווייטער געגאנגען! האט ער ווידער פארשטאנען: "אז מ'זוכט זי דא אויך!" האט ער זיך ווידער מיט איר באהאלטן!

און אזוי איז געווען עטליכע מאל - וואס ער האט זיך מיט איר אלעמאל אין א

גאט', און האט זי נישט אנגעריקט) - דערפאר איז ער 'נפקד' געווארן (דהיינו: געדאכט [געדענקט] געווארן ביי 'השם-יתברך') - און ער האט געהאט דאס [זעלבן] יאהר, א' זוהן!

און זי אויף - דהיינו: דעם 'ארימאנס ווייב' - דערפאר וואס זי איז באשטאנען [בייגעשטאנען] אין אזוי א [אזא] 'נסיון', מיט דעם 'ענדיראל', און מיט אים - דערפאר האט זי [אויף] זוכה געווען, און זי האט געהאט א 'טאכטער'!

און 'זי' [די 'טאכטער'] איז געוועזן א 'פארשוין' [פּת-תואר] - זייער א 'ווילד-גרויסע פארשוין' - וואס ס'איז גאר קיין 'מענטשליך' שיינקייט' נישט געווען - ווארן צווישן 'מענטשן', זעהט מען גאר אזוי א [אזא] 'שוינקייט' [שיינקייט] נישט - די 'וועלט' פלעגט זאגן: "הלואי ס'זאל אויסוואקסן" - (ווארן אזוי א [אזא] 'ווילד-וואונדערליכע' חידוש', איז שווער אז ס'זאל אויסוואקסן), ווארן איר 'שיינקייט' איז געווען 'גאר ווילד', וואס מ'זעהט אזוינס אויף דער וועלט נישט!

*

פלעגט די וועלט אריינגיין, און פלעגן קומען זי זעהן - און פלעגן זיך זייער פארוואנדערן אויף איר 'שוינקייט', וואס ס'איז זייער-זייער ווילד געווען - און פלעגן איר שטענדיק 'מתנות' אלעמאל, מחמת ליבשאפט!

און זיי האבן אזוי אלץ געשענקט 'מתנות' - ביז דער 'ארימאן' איז 'רייך' געווארן!

אנדער ארט באהאלטן - דהיינו: אין 'זיבן ערליי וואסערן':

(דהיינו: 1) אין א 'גרוב מיט וואסער' - (2) און אין א 'מקנה', פנ"ל (3) און 'אגמים' (געמיינעקסט) - (4) און א 'קוואל' - (5) און 'נחלים' (ריטשקעס) - (6) און 'נהרות' (טייכן) - (7) און 'ימים'!

און אין איטלעכן ארט וואס זיי האבן זיך דארט באהאלטן - האט זי זיך אלץ דערמאנט אין זיין 'מסירות-נפש', און די 'צרות' וואס ער ליידט פון אירעט וועגן - און זי האט אים געשוואוירן אלץ: "אז איר 'מזל' וכו' פנ"ל - און זי האט אלעמאל גענומען דאס ארט צו עדות, פנ"ל און זיי זענען אלץ אזוי געגאנגען - און זיי האבן זיך אלעמאל באהאלטן אין די 'ערטער' (הנ"ל). ביז זיי זענען געקומען אויף דעם 'ים'!

ווי זיי זענען געקומען אויף דעם 'ים' - און דער 'בערגער' איז געווען א גרויסער 'סוחר', און ער האט געוואוסט די 'גענג' [וועגן] אויף דעם 'ים' - האט ער זיך געשניטן ער זאל קומען אין זיין 'מדינה' אריין - ביז ער איז איבערגעפארן דעם 'וועג', און איז אהיימגעקומען מיט דעם 'ארימאנס ווייב' - און האט זי אפגעבראכט דעם 'ארימאן'!

איז דארט געווען א גרויסע 'שמחה'!

און דער 'בערגער' - דערפאר וואס ער האט געטאן אזוי א [אזא] זאך - און דערצו איז ער עומד-בנסיון [ביישטאנען] [בייגעשטאנען] ביי דער 'פרוב' מיט איר (דהיינו: וואס ער האט מורא געהאט פאר

לאמיר זיך פאר העערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (2)

- ☐ אין גרוב זיבן טעג, און אין מקוה בערך צוויי טעג.
- ☐ אין גרוב צוויי טעג, און אין מקוה זיבן טעג.
- ☐ אין גרוב צוויי טעג, און אין מקוה בערך צוויי טעג.
- ז. ☐ **אין וויפיל און אין וועלכע פלעצער האבן זיי זיך באהאלטן?**
- ☐ אין זיבן פלעצער. אין גרוב, מקוה, הייל, פעלדער, וועלדער, מדבריות, און דערפער.
- ☐ אין זיבן וואסערן. אין א גרוב, מקוה, געמוועכטן, קוואל, ריטשקעס, טייכן, און ימים.
- ☐ אין צוויי פלעצער. אין א גרוב, און אין א מקוה.
- ח. ☐ **וועלכע שר האט דער בערגיר באקומען?**
- ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א טאכטער א יפה תואר
- ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע
- ☐ ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע א יפה תואר
- ט. ☐ **וועלכע שר האט באקומען די ווייב פונעם ארימאן?**
- ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א טאכטער א יפה תואר
- ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע
- ☐ ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע א יפה תואר
- י. ☐ **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. ☐ **וואס האט דער בערגיר געטאן איר ארויסצונעמען?**
- ☐ ער האט געדאווענט.
- ☐ ער האט געטאן א ווילדע זאך.
- ☐ ער האט געטאן א אינטערסאנטע זאך.
- ב. ☐ **האט דער בערגיר מצליח געווען איר ארויסצונעמען פון תוץ פון יעדנאדאל?**
- ☐ יא.
- ☐ ניין.
- ☐ יא, נאר דער יעדנאדאל האט איר צוריקגעכאפט.
- ג. ☐ **וואו האט זיך דער בערגיר צום ערשט באהאלטן?**
- ☐ אין א הייל.
- ☐ אין א מקוה.
- ☐ אין א גרוב.
- ד. ☐ **וואס האט די ווייב פונעם ארימאן געשווארן?**
- ☐ אז איר נאנצע פארמעגן וועט זי געבן פארן בערגיר.
- ☐ אז אויב זי וועט האבן א קינד, וועט זי זיך משדך זיין מיט אים.
- ☐ אז איר נאנצע מזל און הצלחה, זאל ער קענען נעמען.
- ה. ☐ **וועמען האט זי גענומען פאר עדות אויף דעם?**
- ☐ דער באשעפער.
- ☐ די גרוב און די מקוה.
- ☐ צוויי מענטשן וואס זענען דארט אריבערגעגאנגען.
- ו. ☐ **וויפיל טעג זענען זיי געווען אין די גרוב און אין די מקוה?**

סיפער געטראכט

וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט אז איינער האט געוועקט דעם אנדערן?

תשובות אויף די מעשה פון דער בערגיר מיטן ארימאן (1)

דערמאנט א "חלום" ?

מעשה ד', מעשה ז', מעשה ח', מעשה י' (וואס מיר לערן ג' - צט), מעשה י"א, מעשה י"ג

לאמיר רייך ווערן

איבער זיין לעבן מיטן אריינגיין אין דער פאלאץ
פון א חשוב'ע שר - אן אמת'ן געפאר!

אבער דאס האלט אים נישט אפ פון צו טון אט
די מורא'דיגע שריט, נאר אויף צו ראטעווען דעם
ארימאן'ס ווייב, און צו זען איר פרייד.

"און ווער איז אט דער בערגר וואס מיר האבן
געזאגט יענע וואך? נו נו, ווער געדענקט?"

"דער גרויסער צדיק" - ענטפערט נתן מיט
זיכערקייט.

"זייער גוט נת'לע. דו ביסט טאקע גערעכט. דער
גרויסער צדיק וואס איז אן עושר אין עשירות,
האט אלעס: תורה לשמה, חסד, רחמים, קרבת
אלקים. ער צעברעכט אלע וועלטליכע תאוות. און
לאזט אפ אלע זיינע ענינים און באשעפטיגונגען.
און מיט וואס איז ער פארנומען? אויף וואס איז
ער זיך מוסר נפש?

"בלויז פאר אונז, אונז צו קומען ראטעווען פון די
אלע שטותים פון די וועלט. אונז צו ראטעווען פון
דער יעדנעראל - דער שר דער יצר הרע. וואס ער
פרואווט אונז צו כאפן אין זיין נעץ אז מען זאל
רעדן לשון הרע; מען זאל אלעס טון פוילערהייט;
מען זאל זיך נישט פרייען מיט קיין שמחה של

אין די מעשה האבן מיר געלערנט איבער די
גרויסע מסירת נפש פון דער בערגר, ווען ער
האט געהערט פון די גרויסע צער וואס דער
ארימאן האט נאך וואס זיין ווייב איז פארקאפט
געווארן, און ער האט מחליט געווען צו טון אן
אומנאראמאלן זאך און איר אויפזוכן כדי איר
אומצוקערן אהיים.

ווען עס איז אריבער א שטיק צייט, ווען די שגעון
און די עזות האט זיך געענדיגט, האט ער איר
געברענגט צום הויז פון דעם ארימאן.

ביידע האבן זוכה געווען צו א לאנג ערווארטעטע
מתנה: דער בערגר האט געהאט א זון, און דער
ארימאן א טאכטער. דורך דעם איז דער ארימאן
רייך געווארן און ער האט אנגעהויבן שטארק צו
מצליח זיין.

"צו הערשט איר וואס עס האט דא פאסירט?
איר פארשטייט זיין גרויס מסירת נפש?" האט
דער משגיח אויסגערופן ווען ער זעט די גרויס
גייגער פון די קינדער. "דער רייכער בערגר,
האט אויסער קינדער, אלעס געהאט: הייזער,
פארמעגן, רייכטום, כבוד, און הצלחה אויף
דער גאנצע וועלט. ער האט אלעס אפגעלאזט
- זיין הויז, זיין ווייב, זיין פארמעגן און זיינע
באשעפטיגונג, פארנוואס? זיך איינצושטעלן - אן
צו וויסן וואס עס וועט זיך אויסלאזן - דער עיקר
צו ראטעווען און אויסלייזן דאס ווייב פון דעם
ארימאן! קיין כבוד אדער געלט, גייט ער נישט
פארדינען דערפון, אויסער די סכנה וואס הערשט